

Der er af to ærede Medlemmer stillet nogle Ændringsforslag. Det ærede Medlem for Frederiksværk (Doose) har stillet to Forslag, det ene om en Understøttelse til en Stabssergent og Arrestforvarer, det andet om, at Staten skulde overlade et Areal med paastaaende Bygninger til Menighedsraadet i Frederiksværk og Vinderød til Opførelse af en Kirke. Om det første Andragende anførte det ærede Medlem, at Andrageren var en hæderlig og flink Mand, og at det ærede Medlem kendte ham. Jeg tvivler ikke om, at begge Ting ere rigtige, men jeg ser ikke, at der i denne Begrundelse ligger noget Krav for Manden paa at faa Statsunderstøttelse. Naar han skulde have Statsunderstøttelse, maatte han kunne paaberaabe sig andre Grunde. Navnlig maatte han kunne paaberaabe sig, at han havde Krav i Henhold til Loven, men det har han aldeles ikke. Jeg kan ikke tage mod den Henviisning, som det ærede Medlem stiller Forslag om.

Om det andet Spørgsmaal, Overladelse af en Byggegrund, skal jeg sige, at det jo ikke ligger i Ministerens Magt at overlade Byggegrunde, som ere Statens, og her saa meget mindre som der er Bygninger i Brug paa Grunden. Overladelsen maatte ske ved en Lovgivningsforanstaltning, og denne Lovgivningsforanstaltning maatte gaa ud paa, at der bevilgedes mellem 25,000—30,000 Kr. til Erstatningsbygninger for de eksisterende. Hvis jeg kom med et saadant Lovforslag, vilde det ærede Medlem være en af de første til at foreslaa, at man nægtede det, idet han vilde sige, at en saadan Bevilling vilde være en Forhøjelse af de militære Udgifter, som han paa ingen Maade vilde gaa med til. Skulde han desuagtet gaa med dertil, kunde det kun ske ved, at man foretog Indskrænkninger paa andre Poster. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem stiller et saadant Forslag, som han, efter sine egne Principper, ikke vil have gennemført. Jeg kan heller ikke tage imod denne Henviisning.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har et Andragende, som han tager sig af, om en tredje Lystønde ude i „Slugen“. Der er to Lystønder i Forvejen, og nu er ogsaa Skallingens Fyr blevet bygget, saa jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde vil

Farvandet være tilstrækkelig belyst, i alt Fald gaa de sagkyndiges Udtalelser i den Retning. Der er under Forhandlingerne dels af den ærede Ordfører, dels af det ærede Medlem nævnt, at der ikke er kommet Svar fra Marineministeriet paa Fiskeriforeningens Andragende. Jeg skal gøre opmærksom paa, at under 25. Januar dette Aar, altsaa 10 eller 11 Dage efter, at jeg var bleven Minister, er der udfærdiget et Svar paa Andragendet, saalydende: „I Anledning af Deres Andragende af 30. f. M. om Udlægning af en tredje Lystønde i Graadyb mellem „Slugen N.“ og „Slugen S.“, skal man efter at have indhentet Fyrvæsenets Udtalelse om Sagen og under Hensyn til den alt stedfindende Belysning af det paagældende Farvand, tjenligst meddele, at man, i alt Fald ikke for Tiden, ser sig i Stand til at gennemføre den ønskede Foranstaltning“. Anderledes kan jeg selvfølgelig heller ikke svare i Dag. Men Sagen er altsaa nu formelt i Orden, og jeg vil overlade til det ærede Medlem og Fiskeriforeningen, om der skal gøres yderligere Skridt i denne Henseende.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg behøver maaske ikke at bemærke overfor det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), at i Følge Forretningsordenen kan der ikke forhandles om andre Andragender end dem, det er foreslaaet at henvise enten af hele Udvalget eller af en Del af Udvalget, eller om hvilke der er stillet Ændringsforslag. Derfor kan der ikke tales om det af det ærede Medlem omtalte Andragende.

Til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) vil jeg sige, at det er ingenlunde det ærede Medlem, der er saa lille, og os andre, der ere saa store. Det er snarere det ærede Medlem, der føler sig saa langt hævet over almindelige Regler her i Salen, at han mener, han kan gøre, hvad ingen andre gøre. Som jeg begyndte med at oplyse, have vi i Finansudvalget haft ikke mindre end 112 Andragender, hvoraf nogle ere ledsagede af Bilag, der er et, som var ledsaget af 32 Bilag, og det er en almindelig Regel, og har været det, saalænge jeg har været kendt herinde, at for at kunne behandle disse personlige Andragender, som ogsaa dette er, maa vi have den paagældende Ministers Svar. Vi maa